

top-10

VAN DE MAAND

DIVIDENDMOMENT

Een stevige koersstijging vinden beleggers natuurlijk het mooist, maar in tijden van extreem lage rente wordt ook een fraai dividendrendement goed gewaardeerd.

Ook particuliere beleggers kiezen vaak bewust voor bedrijven met een mooie winstuitkering. Het grootste bedrag werd afgelopen jaar uitgekeerd aan aandeelhouders van Royal Dutch Shell, zo blijkt uit dividenddata van BinckBank. Hieronder de top-10:

- 1 Shell
- 2 ING
- 3 Ahold
- 4 Unilever
- 5 ABN Amro
- 6 KPN
- 7 BESI
- 8 Wereldhave
- 9 Vopak
- 10 Flow Traders

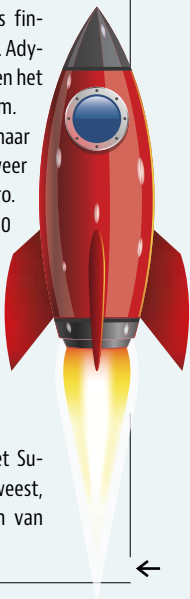
Bron: BinckBank

ADYEN ALS EEN RAKET NAAR DE AEX

Bij de wijziging van de AEX op 18 maart was fintech-bedrijf Adyen de opvallendste nieuwkomer. Adyen is pas beursgenoteerd sinds juni vorig jaar, toen het voor 240 euro per aandeel naar het Damrak kwam.

Daarna schoot de koers in twee maanden naar meer dan 700 euro. Daar staat het aandeel nu weer ongeveer, na een eerste dip tot onder de 500 euro. Adyen kost nu (zie ook pagina 47) meer dan 100 keer de voor dit jaar verwachte winst. Dat is veel, en het analistengilde is dan ook nogal verdeeld over de aantrekkelijkheid van het aandeel. Van de 22 die Adyen volgen, geven er 7 een koopadvies en 5 een verkoopadvies. De overige 10 lijken het niet te weten en houden zich nu op de vlakte met een neutraal 'houden'.

'Adyen' betekent 'opnieuw beginnen' in het Sinaams. Dit begin is een soort raketstart geweest, misschien moeten de analisten daar ook even van bijkomen.

— Column —

Communicatie

De nieuwste witwasaffaire, deze keer in Italië, voedt de vrees bij beleggers dat ING tekortschiet in het voorkomen van dit soort frauduleuze handelingen. Dat is zorgelijk en slecht voor de koers van het aandeel.

Uit dit laatste schandaal (laten we tenminste hopen dat het hier na het drukken van deze *Effect* bij is gebleven) bleek dat de bank een structureel probleem heeft met de interne communicatie en controle.

De Banca d'Italia stelde na een inspectie tussen oktober 2018 en januari 2019 vast dat er fouten gemaakt zijn bij de controle door ING. In het in maart verschenen jaarverslag over 2018 wordt er niet over de Italiaanse toestanden gesproken. Dat is in mijn ogen tekenend voor een gebrekkige communicatie, die bij ING vermoedelijk ook intern tekortschiet.

Het missen van risicosignalen leidt tot kostbare schandalen. De keten van toezicht bij grote bedrijven schiet dan tekort. Bij beursgenoteerde bedrijven zouden de auditcommissies hier meer verantwoordelijkheid mogen nemen.

De huidige toezichtketen is onvoldoende toegerust om financiële risico's tijdig te signaleren, terwijl dat wel nodig is om een betrouwbaar beeld te krijgen van de levensvatbaarheid van een onderneming. Gevolg

is dat beleggers regelmatig worden overvallen door financiële uitgliders van bedrijven. Danske Bank, Rolls Royce, Imtech en Carillon waren sprekende voorbeelden die ING in dat verband voorgingen.

Bij de witwasaffaire bij ING bleek EY, die tot 2015 de externe accountant was, van niets te weten. In de jaarverslagen van 2016 en 2017 is er slechts zeer summier gerapporteerd over deze risico's. Het nieuws over deze zaak kwam niet uit de toezichtketen, maar van het Openbaar Ministerie.

Het gaat mij nu niet om de schuldvraag, maar bij de Nederlandse witwasaffaire bij ING heb ik de indruk dat er nauwelijks overleg is geweest tussen DNB en de externe accountant, terwijl er wel al jaren overleg gaande was tussen het Openbaar Ministerie, DNB en ING. Als de externe accountant daar niet bij betrokken was, vraag ik me af waarom niet.

PAUL KOSTER
is directeur van de VEB